

odvetniku, ravno tako, kakor je to storila tožnica; to pa tem bolj, ker je šlo v tej zadevi za prejudicijalno vprašanje tudi za prihodnja leta ter ker v K. G. ni odvetnika.

Višje deželno sodišče ugodilo je ničnostni pritožbi tožnice z odločbo z dne 22. novembra 1894, št. 11467, izreklo, da se ustavi bagatelno postopanje v tej zadevi, da mora sicer občina A povrniti tožencu na 6 gld. odmerjene pravdne stroške, da pa sama trpi stroške ničnostne pritožbe.

Razlogi.

Sodnik ustaviti mora v smislu §-a 30. zakona z dne 27. aprila 1873, št. 66. drž. zak. postopanje z odlokom, če izhaja iz razprave nedopustnost bagatelnega postopanja ali pa nepristojnost sodišča (§ 48. j. n.). Prvi sodnik je v predležem slučaju sam izrekel, da ni pristojen, ker se opira tožba na dolžnost toženca, kateri je temelj javno pravo. On torej ni bil vpravičen, izreči razsodbo o tej sporni zadevi. Razsodba je torej nična po § u 78., št. 2. l. c. Tožnica občina A je pa pač zavezana plačati tožencu stroške, katere mu je povzročila s tem, da se je obrnila do nepristojnega oblastva; omejiti se pa mora povračilo stroškov na to, kolikor jih je trebalo za bran pravic. Mej te se pa pač, oziraje se na pravdni predmet ter na malotno postopanje, ne more šteti stroškov zastopanja toženca po odvetniku iz L. V tem oziru se tudi ne sme upoštevati dogovorov in pogajanj mej zastopnikoma. Torej je bilo tudi v tem oziru predrugačiti izrek prvega sodnika.

Dr. S.

Iz upravne prakse.

a) Koncesije, podeljene na podlagi člena V. lit. f) cesarskega patenta z dne 20. decembra 1859, št. 227. drž. zak. in razpisa državnega ministerstva z dne 28. februarja 1863, št. 2306, za posredovanje zasebnih poslov izvrševati se morajo osebno.

C. kr. deželna vlada v L. podelila je bila A-ju koncesijo za potovalno pisarnico, torej za posredovanje zasebnih poslov, in sicer temeljem člena V. lit. f) cesarskega patenta z dne 20. decembra 1859, št. 227. drž. zak. in razpisa bivšega državnega ministerstva

z dne 28. februarija 1863, št. 2306. Kmalo potem vložil je A pri c. kr. deželni vladi v L. prošnjo za odobrenje B-ja kot namestnika in opravitelja pri izvrševanju potovalne pisarnice. Svojo prošnjo utemeljil je s tem, da je sam kot opravitelj nekega obrtnega podjetja po več dnij skupaj odsoten in mu torej ni mogoče, osebno baviti se s potovalno pisarnico.

Dasi so bili po A-ju navedeni vzroki resnični in dasi je bil izbrani namestnik popolnoma zanesljiv in izveden, je deželna vlada v L. z odločbo z dne 14. avgusta 1894, št. 10257 A-jevo prošnjo venderle odklonila, ker se take koncesije, kakoršna je prosilčeva, podeljujejo le z ozirom na osebna svojstva dotičnega prosilca in se smejo torej izvrševati edino le z njegovo odgovornostjo.

Rekurz, kateri je vložil A proti navedeni odločbi, je c. kr. ministerstvo za notranje stvari z odločbo z dne 9. januarija 1895, št. 25293 ex 1894 odklonilo brez posebnih razlogov. — k.

b) Politično oblastvo ni poklicano odmerjati ekspenzar, narasel odvetniku vsled zastopanja stranke v političnih zadevah; likvidacijo je dognati tožbenim potom, ker veljajo pri odmerjanji nedogovorjenega zaslužka radi pomanjkanja tarifa zgolj zakonite določbe o pogodbi na mezdo.

Stranka, ki je pooblastila odvetnika, naj vloži zoper kazensko razsodilo okrajnega glavarstva, s katero je bila krivo spoznana prestopka po §-u 12., *lit. a)* cesarske naredbe z dne 20. aprila 1854, št. 96. drž. zak., vzklicne pritožbe, ni pripoznala po odvetniku njej predloženega ekspenzara.

Odvetnik prosil je zato okrajno glavarstvo kot oblastvo, pred kojim se je vršilo po stranki naročeno opravilo, naj odmeri odnosni zaslužek.

Glavarstvo je zavrnilo le-to prošnjo z razlogom, češ, da ne najde povoda k odmeri stroškov, ker ne določa o taistih ničesar cesarska naredba, na podlagi koje se je stranka kaznovala.

Rekurz, koji je vložil odvetnik zoper tako zavrnitev svoje prošnje, ostal je brezuspešen.

C. kr. deželna vlada v Ljubljani je z naredbo z dne 3. septembra 1894, št. 11309 pritrdila zavrnitvi prošnje iz nastopnih razlogov:

Politično oblastvo poklicano je k odmeri in prisoji zastopniških stroškov zgolj v gotovih, v posameznih zakonih določenih slučajih; k takim slučajem ni šteti kazenskega postopanja po zmislu ces. naredbe z dne 20. aprila 1854, št. 96. drž. zak. Da bi se pa vtikala politična oblast v zasebnopravno razmerje med stranko in njenim zastopnikom gledé njegovih opravil, ni nobenega naslova.

Istemu nazoru pridružilo se je tudi c. kr. ministerstvo za notranje stvari. Potrdilo je z naredbo z dne 18. decembra 1894, št. 27152 naredbo druge inštanice iz njenih razlogov in pa uvažuje, da je zahtevana ingerenca političnega oblastva posebno z ozirom na § 17., al. 2. odvetniškega reda z dne 6. julija 1868, št. 96. drž. zak. izključena.

— 00 —

VIII. redna glavna skupščina društva „Pravnika“.

Dne 28. januarja t. l. ob polu osmi uri zvečer imelo je društvo »Pravnik« v prostorih ljubljanske čitalnice svojo VIII. redno glavno skupščino. Došlo je na zborovanje 20 društvenikov. Dnevni red skupščini objavili smo že v zadnji številki. V naslednjem priobčujemo poročilo letošnje glavne skupščine:

I. Društveni načelnik, gosp. dr. A. Ferjančič, konstatuje sklepčnost, otvori zborovanje ter pozdravi vse došle društvenike. V svojem ogovoru nariše v kratkih potezah delovanje društva »Pravnika« in njegovega odbora v zadnjem društvenem letu. Društvo »Pravnik« ostalo je tudi v preteklem letu zvesto svojim smotrom in izvrševalo svojo dolžnost, izdajajoč, kakor prejšnja leta, strokovni list; posebno pomembno bilo je pa minolo leto, ker je izšla nemško-slovenska pravna terminologija, katera se je v društvu pripravljalna toliko let. Tudi gledé zbirke zakonov v priročni obliki storilo se je korak naprej in odbor tudi ni pustil v nemar društvene knjižnice. Posebno veselo znamenje za društvo so pa društveni shodi, kateri so se v zadnjem času bolj oživeli, kakor je bilo to doslej v navadi. Obžalovati je samo, da društvo toliko ne napreduje gledé števila društvenikov, posebno, ker se mlajši krogi pravnikov ne oklepajo društva, kakor bi bilo želeti. Treba bode torej v bodoče